

на брата си да лежи на двора съ синджиръ на шия, изведнажъ сѣкашъ разбралъ всичко Той подигналъ муцуна нагорѣ и глухо почналъ да вие Ударили го да мълчи, той показалъ своитѣ зѣби, съ които не само заплашвалъ, но искалъ и да ухапи. „Така ли е била работата, отговорилъ ловецътъ М и тебе ще излѣкуваме“.

Цѣло лѣто прѣкаралъ Гривчо на синджиръ. Той израсълъ още по-голѣмъ, но станалъ по-зълъ и по-страшенъ. Понѣкога почвалъ да вие прѣвъ ноцѣта и разлайвалъ всички сѣсѣдни кучета.

— Защо държишъ този влѣкъ? запитвали често ловеца М.

— Скоро ще ви направя съ него едно забавление, отговарялъ той. И наистина, единъ празниченъ день било разгласено, че на полето ще има безплатно забавление отъ ловеца М. и неговия влѣкъ. Много народъ се натрупалъ на опрѣдѣленото мѣсто. Всеки искалъ да види, какво ще стане. Въ единъ голѣмъ сандѣкъ стоялъ вълка, който яростно гризѣлъ дѣските, а малко по настрана стоели три голѣми ловджийски кучета.

Единъ ловецъ дръпналъ вървичка на сандѣка, дѣто лежалъ Гривчо и сандѣка се отворилъ. Като се видѣлъ свободенъ, Гривчо, който нарочно не билъ храненъ отъ два деня да отслабне, търтилъ да бѣга къмъ гората. Ловецътъ се развикалъ подирѣ му и голѣмитѣ кучета го погнали. Вълкътъ удвоилъ бѣгането, но пакъ неможалъ да избѣга. Тритѣ кучета го настигнали. Едно го хванало за крака, друго — за шията, трето — за гърба. Гривчо се спрѣлъ и почналъ да се бори, но всичко било напраздно.